

На 21 март 2008 г. излезе албума на Jon Oliva's Pain "Global warning". В специално интервю за "Metal Katehizis" Големият Jon "The Mountain King" Oliva разказа подробности около създаването му, говори за миналото (...и бъдещето) на любимите Savatage, за Trans-Siberian Orchestra и за Музиката. Jon Oliva е larger than life във всяко едно отношение и следващите редове ще ви убедят в това.

Metal Katehizis: Здравей, Jon! Поздравления за новия албум. Мисля, че е най-добрият от трилогията.

Jon Oliva: Благодаря, работихме много здраво, гордея се с албума.

Това интервю е възможност за феновете да се запознаят с човека зад любимата им музика. На нашия сайт албумът ти бе оценен с 10/10, а критиците го определиха като едно от най-добрите ти творения? Така ли е, според теб?

Ами, да (смях). Това е един от най-любимите ми албуми, въпреки трагичната загуба на нашия приятел Greg* по време на записите. Всички работихме усърдно и с много любов - личи си, когато го слушаш. Проляхме много кървава пот и сълзи по този запис.

*Звуковия инженер и продуцент Greg "Super G" Marchak

Коя е любимата ти песен от албума?

"Firefly". Аз съм голям фен на Beatles, тази песен е моят личен трибют към John Lennon. Създадохме я много трудно, записът отне много време - използвахме истински оркестър, за да постигнем епичността, която чувате сега. Обожавам историята за двамата млади войници от двете страни на барикадата, които едновременно разбират, че всъщност са равни. Те споделят едни и същи страхове и мечти и предпочитат да се приберат вкъщи при семействата си, вместо да се избият помежду си.

Единият се опитва да спаси светулката между дланите си. Това е великолепна метафора.

Така е, за това толкова обичам тази песен.

Албумът е тежък като текст и музика и разглежда сериозни теми. Но накрая звучи някак оптимистично. Оптимист ли си за бъдещето? Мислиш ли, че можем да спасим светулката?

Да, мисля, че можем да обърнем нещата, ако се обединим. Просто трябва да поискаме. Ние сме една голяма верига от енергия и ако няколко брънки не споделят тази енергия, веригата се разпада. Всички заедно трябва да поискат мир и спокойствие. Нужен е само един луд, за да се обърка нещата. Политиците промиват мозъците на хората, накрая невинни хора като теб и моите деца страдат от това. Световните лидери, които взимат тези решения не са жертви - те живеят добре. Ние сме жертвите, нашите деца умират за нищо. Трудно ми е да говоря за това, защото то наистина ме измъчва...

Мисля си - няма ли нещо друго, с което тези световни лидери да се занимават? Защо не измислят начин да излекуват СПИН? Да приютят бездомните, да нахранят гладните?

Вместо това карат младежи да си пръскат мозъците един на друг в някаква пустиня. И ние плащаме за това. Губим деца, които дори не са имали шанс да изживеят живота си. 18-годишни момчета са разкъсани на парчета, преди да са изживели най-хубавите си години. Това е идеята на албума - аз искам да говоря за нещата, които ме вбесяват.

Това ли е твоето "Глобално предупреждение"?

Да, нека политиците да започнат да мислят за хората, а не за себе си. Те всички са лъжци. Обърнете внимание на текста на песента "Adding the Cost" от новия албум, той е писан за тях. Всички са измамници!

Завършваш всеки албум на Jon Oliva's Pain с много силна балада. "Fly away" от "Tage Mahal" е една от най-хубавите ти песни, а "Souls" от новия албум е интимно, акустично парче, което сякаш разказва целия живот в няколко стиха. Едни от най-хубавите ти песни са балади. Защо обичаш баладите толкова много?

Защото докосват душата... По-лесно е да разбудиш чувствата на слушателя с балада. Обичам тежките хеви метъл парчета с мощни китари, гръмовни барабани и крещящи вокали, но когато посягам към такива сериозни теми, предпочитам да е с балада. Със "Souls" исках да завърша албума с посланието, че всички сме равни. Дали сме родени в Америка, България, Германия, или Холандия, всички сме "души, очакващи знак". Ние се раждаме, живеем и умираме. Каквото и да ни се случи помежду, това е неизбежно. Затова завърших песента с "Oh, no, Oh no". Това бе въпрос - "О, не... Можем ли да променим нещо"? Ние ли сме господари на съдбата си? Може би ще разберем, когато ни се случи.

През 1992-а ти се оттегли като основен вокалист на Savatage, заради проблеми с гласа. Но сега, 16 години по-късно, гласът ти е в перфектна форма, все така мощен и емоционален. Как го възстанови?

Ами, взех си доста дълга почивка (смях). След турнето на "Streets" просто загубих гласа си. В продължение на девет години бях непрекъснато по турнета, без почивка, освен работата в студиото. Никога не бях взимал уроци по пеене. Просто излизах на сцената и крещях до смърт. След толкова години това натоварване ми се отрази - събудих се една сутрин и дори не можех да говоря.

Отидох на лекар и той ми каза: "Накратко, съсипал си гърлото. Трябва да си вземеш една година почивка, може дори да се наложи да те оперираме." Е, операцията ми се размина, но за известно време трябваше да нося специален нашийник, който пускаше електромагнитни импулси в гърлото ми. По-късно, когато записахме "Dead Winter Dead" реших да изпея две песни - така да се каже, опитах водата с пръст, но още ме бе страх да вляза. Все още не бях уверен в гласа си, не бях доволен от резултата.

Така че, след записите на "Poets and Madmen", реших да взема уроци по пеене. Там ме научиха как да дишам. Преди изобщо не знаех, че трябва да се диша (смях). Просто крещях, докато стана червен като домати. Показаха ми вокални упражнения, които трябваше да правя. Първите няколко месеца си казвах: "Това е шибана пародия, няма да ми помогне". Обаче продължих на инат и накрая се получи. Чувствам, че сега гласът ми е по-добра форма, отколкото някога е бил в кариерата ми. А все пак вече съм дърт и изхабен.

Не си дърт, щом правиш толкова яка музика.

Повечето рокаджии едnodневки изкарват 5-6 години и считат това за добра кариера. Аз съм на сцената от 1983 година, човече. Това е доста време (смях).

Има ли планове за DVD на Jon Oliva's Pain?

Да, мислили сме за това, но исках първо бандата да стигне определено ниво. Знаех добре, че ще отнеме време, поне 3-4 албума, преди феновете да осъзнаят, че JOP е на практика новият Savatage. Въпреки, че не съм я кръстил така, музиката, която правя с новата група, е в стила на златните години на Sava, използвах дори неиздадени записи на Крис...

Така че DVD ще има, следващото лято имаме участия на фестивали в Щатите, а през октомври-ноември, когато се върнем отново в Европа, ще заснемем няколко концерта. На практика всичко зависи от мен. Искам да събера достатъчно добър материал, бандата да добие повече популярност, да свирим пред по-голяма публика. Тогава ще направим следващата стъпка.

Наскоро обяви, че Circle II Circle ще се присъединят към вас за американското турне. Планираш ли да поканиш Zak Stevens на сцената за песен на Savatage?

О, разбира се, че ще посвирим заедно. Хората ще ме замерят с камъни, ако не го направя (смях). Още не сме решили как точно да го направим, но със сигурност ще го поканим на сцената в края на шоуто и ще направим няколко песни специално за феновете.

Твоето сътрудничество с Paul O'Neill роди много шедьоври за Savatage и за Trans-Siberian Orchestra. Кажете ни тайната, как успявате да пишете такава велика музика заедно?

Наркотици! (смях) Шегувам се, нужно е доста търпение. Paul не взима наркотици, не пие, но е постоянно "надрусан" с идеи. Той е невероятен човек, с него сме в двете крайности. Идеите му хрумват страшно бързо, много е припрян и мисълта му скача, а аз съм от типа "По-бавно, човече"... И някак си се получава. Когато седнем в тъмната стая и започнем да композираме, идеите сякаш идват сами. Необяснимо е. Когато брат ми Criss беше жив, тримата бяхме страшен екип. Когато

загубихме Criss, двамата с него решихме да продължим по същия път. Е, трябваше първо да се нагодим един към друг. Paul някак успяваше да предразположи Criss и мен да дадем най-доброто от себе си. Самият той е страшно талантлив, блестящ текстописец... Обаче може да те подлуди. Няколко пъти ме е вкарвал в тапицираната стая, казвам ти.

Сигурно и той разправя същото за теб.

Без съмнение (смях).

Кой написа текста за "Believe" и "Somewhere in time"? Ти или Paul?

И двамата. Бях съчинил откриващия куплет "After all this one night stands..." и не знаех как да продължа, напълно бях блокирал. Дадох текста на Paul, след няколко дена той се върна с поема от 25 страници. И всеки стих беше шедевър. Направо се втрещих! Каза ми: "Избери си това, което ти харесва." "I never wanted to know, never wanted to see I've wasted my time till time wasted me" го написах аз.

Това е страхотна фраза, човече. Много дълбока. Когато съм в тежък период, я слушам непрекъснато.

Благодаря, радвам се, че мога да помогна (смях). Та Paul е страхотен човек, един от най-прекрасните хора, които познавам. Направил е толкова много за мен през годините. Много се гордея с нашата съвместна работа. Създадохме чудесна музика с дълбоко послание.

През 2001 г. Paul нарече Trans-Siberian Orchestra "нашата машина за пари". Съгласен ли си с него?

По дяволите, да! TSO промени живота ни, моят и на момчетата от Savatage, защото те всички участват там. Тъжно е, че буквално трябваше да сложим името Savatage на гилотината, но то ни пречеше. Тук, в Америка, на никой не му пукаше за Savatage, независимо какви албуми издаваме, каква музика правим. Борихме се неуморно всеки ден, но нищо не се получаваше.

За кратко, в края на 80-те, се справяхме добре, но след това всичко тръгна надолу и стигнахме до момент, в който просто не можехме да продължаваме повече. Имахме страшно много предани фенове в Европа, но това не стигаше да си плащаме сметките.

Нямаш си представа колко фенове имате в България.

Обичам ви всички! И на мен ми е тъжно, но се надявам да ме разберете! Вече не бяхме на 18 години, трябваше да вземем някои бизнес решения, за да можем да храним семействата си. Дадохме на Savatage най-добрите си години от живота си. И стигнахме до момента, в който бяхме принудени да сменим името. Когато записахме песента "Christmas Eve/Sarajevo 12/24" от Dead winter dead, бяхме сигурни, че е хит Номер 1. Изпратихме парчето до 500 радиостанции с етикет "Savatage - Dead winter dead" и никой не я завъртя. Бяхме съсипани. Следващата година, казах на Paul: "Братче, заради името е! Явно тук, в Америка, това име ни пречи." Затова взехме същото парче, абсолютно същия запис, кръстихме бандата Trans-Siberian Orchestra и го изпратихме на същите радиостанции... И песента стана номер 1 в Америка! Преди година те бяха получили същата песен от банда с друго име и въобще не я бяха чули. Бяха прочели - Savatage и бяха изхвърлили записа на боклука. След година им пратихме същата песен с различна обложка и различно име и тя стана Номер 1. Тогава разбрахме, че наистина името ни пречи да постигнем успеха, за който всички бяхме работили толкова усърдно. Прекръстихме бандата и всички членове на Savatage от периода "след Criss Oliva" минаха в TSO.

Аз казах, че TSO няма да свири песни на Savatage, защото не исках да отнемам това от феновете. Затова създадох Jon Oliva's Pain, исках да съживя огъня във факела на Savatage.

Сега правя по-тежка музика, в стила на "Gutter Ballet" и "Streets", която TSO не може да си позволи да изпълнява заради по-широката си публика.

Така имате най-доброто от "двата свята" - Savatage от "Dead winter dead" и "The wake of Magellan" като TSO и JOP, където следвам пътя на Criss, "Gutter Ballet" и "Streets". Така феновете получават любимите си неща, само че с различни имена. И мисля, че когато осъзнаят това, имената вече няма да имат значение.

Наскоро прочетох в едно ревю: "След като имаме Jon Oliva's Pain и Circle II Circle, кому е нужен Savatage?"

Разбирам човека, който го е написал. TSO, JOP и Circle II Circle покриват всички превъплъщения на Savatage. Защото звукът и музикалните метаморфози на Savatage през годините са твърде разнообразни. Наистина, TSO се ориентира към по-комерсиален звук, защото публиката му е много по-широка. На концертите имаме хора от 10 до 80 години. Сякаш е цирк или карнавал, невероятно е. Ние със Zak правим тежка музика за метъл и рок феновете. Така че - кому е нужен Savatage? (смях)

Мисля, че "Tonight he grins again" и "When the crowds are gone" са най-добрите ти текстове. Имаш ли любим текст, който си написал?

"Once again I've played the clown

Used my friends and let them down...."

Tonight he grins again

Обичам тази песен. Тази година ще я свиря на концертите. Както и "When the crowds are gone".

А ще имаме ли шанса да ги чуем на живо и в България?

Може би през октомври или ноември.

Има ли вече преговори с български промоутъри?

Да, нашият тур мениджър проверява възможностите за България, Румъния, Полша, Сърбия. Но това ще стане при втората ни обиколка. Следващата седмица сме в Западна Европа и в продължение на три седмици ще обикаляме Холандия, Германия и Норвегия. След това заминаваме за Щатите и Южна Америка, но през октомври планираме да се върнем в Европа за по-сериозно турне. Дадох на тур-мениджърите си списък с държави, където никога не съм бил и много искам да направя концерт - България е една от тях. Поставил съм им задача да организират концерт у вас.

Знаеш ли, ще напиша това с ГЛАВНИ БУКВИ, за да могат българските промоутъри да го прочетат и да те поканят у нас.

Направи го, ще се радвам да свиря в България.

Кой ти е любимият албум на Savatage?

"Streets".

И моят. Май с теб обичаме една и съща музика, само дето ти си я написал.

Това е най-успешният състав на Savatage, а "Streets" е върховото ни постижение, според мен. Събрахме най-доброто от Mountain King и Gutter Ballet го вложихме в този албум.

Мислил ли си за DVD - Хроника на цялата история на семейството на Savatage, особено легендарните години с Criss Oliva?

Възможно е да направим нещо, когато намерим време. Сега ни е доста напрегнато, пълна лудница. Но такова DVD ще има.

Savatage имат едни от най-преданите фенове в света. Познавам хора, които дори не слушат тежка музика, но са луди по Savatage. Какво е посланието ти към дайхард феновете, на които им липсва Savatage със Zak Stevens?

Купете си албум на Circle II Circle! (смях). Ако ви липсва Zak, купете си негов албум.

Е, да, но ти не композираш за него. Не е същото.

О, аз написах песни за първите му два албума. Zak е чудесен тип, има страхотен глас. Така че ако сте му фенове, слушайте музиката му. Честно, не обичам това разделение "Zak или Jon", сякаш трябва задължително да избираш между двамата? Не може ли да харесваш и двамата?

Какво е мнението ти за музикалния бизнес?

Ако имаш предвид бизнес страната на музикалния бизнес - ужасна е. Да свириш пред феновете е единственото, което си заслужава. Ако правиш музика само заради бизнеса, е голяма досада. Затова някои банди издържат само по няколко години, повечето от тях не могат да го понесат емоционално. Ние със Savatage преминахме през големи лайна - първите ни мениджъри ни окрадоха с милиони долари. Единственото, което искрено ни радваше, бе да се качим на сцената и да свирим за феновете. За мен лично е така - когато свиря на места като Гърция, хората знаят текстовете на песните по-добре от мен. Направо е стряскащо! Само заради вас, феновете, си струва да продължаваш. Бизнесът, сам по себе си, е кошмар.

Кой е най-великият момент от кариерата ти досега?

Че все още съм жив (смях). Не знам, може би успехът на TSO. Преди това бях започнал да се отчайвам. Казвах си: "Може би не си толкова добър, колкото си мислиш." Всичко се разпадна, когато изведнъж успехът дойде.

Чувствах това и за другите от групата - Paul, Chris Caffery, Jonny Lee Middleton. Феновете може би не разбират, че ние сме просто хора - 7-8 човека, които са преживели милиони трудности през годините. А когато паднеш на земята, веднага започват да те ритат. Ние паднахме и изядохме доста шутове, но никога не се предадохме. Трябваше да вземем много трудни решения, да сменим името, което всички толкова обичахме. Направихме много жертви, за да постигнем успеха, който имаме сега. Прекрасно е усещането, че всичко това си е струвало!

Коя група ти е повлияла най-много?

Може би най-много The Beatles, Queen и Black Sabbath. Това са трите ми най-любими групи. Това са моите учители, чиято музика съм изучавал в детайли. Когато се учех как да композирам и да пиша песни, тези групи бяха на пиедестал за мен.

Харесвам много други групи - Rush, Pink Floyd, Deep Purple, Uriah Heep, The Who, но никоя от тях не съм обичал както Beatles, Queen и Black Sabbath. За мен те са просто недостижими!

Имаш ли любими вокалисти?

John Lennon, очевидно е. Ronnie James Dio, когото смятам за един от най-добрите. Харесвам и Ian Gillan, Freddie Mercury - гласът му е дар от Бога! Мисля, че Ozzy има невероятна аура около гласа си. Не че е технически велик певец, но той просто е OZ. Може да излезе на сцената и да се изпърди, а хората пак ще полудеят. Това са вокалистите, на които съм се възхищавал през годините.

Харесваш ли мюзикъла като жанр?

Да, харесвам по-мрачните неща. Не си падам по разни веселяшки комедии. "The Phantom of the Opera" е страхотен. Не мога обаче да издържам докрай представленията, прекалено съм нетърпелив.

Свириш прекрасно на пиано. Пианото ли е любимият ти инструмент?

Да, обичам пианото. Свирия много и на китара, особено в последния албум. Наистина, предпочитам пианото, но е толкова трудно да го разнасяш насам - натам.

Благодаря ти за това интервю, Джон. Какво е посланието ти към българските фенове?

Чакайте ни някъде през октомври - ноември. Благодаря ви за подкрепата!